

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U CRIKVENICI
Stalna služba u Krku
Bodulska 2/d, Krk

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Krku, po sutkinji Katji Bajčić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Jurkovića, OIB: 10982191592, Milovčići, Milovčići 10, zastupanog po punomoćniku Robertu Ristu, odvjetniku u Krku, protiv tuženika 1. Petra Bogovića od Ivana, Malinska, Stipkino 50, OIB: 28088353958, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Jasna Trinajstić Krause i Marin Trinajstić, odvjetnicima u Krku, 2. Đurđe Bogović, Malinska, Dubašljanska 44, kao sljednice iza Dinka Bogovića, Malinska, Dubašljanska 45, a on kao sljednik iza Bogović Dinka od Antona, Bogovići, 3. Petra Milčetića, Milčetići, Milčetići 10, kao sljednika iza Milčetić Petra od Antona, Bogovići, 4. Ivana Kremenića, Kremenići 8, kao sljednika iza Milčetić Kate, Bogovići, Mirka Radića 3, a ona kao sljednica iza Milčetić Antona pok. Pavla, Milčetić Marije pok. Pavla, Milčetić Antonije ž. Antona r. Bogović, Malinska, Milčetić Antice ž. Antona, Bogovići, 5. Katice Tavčar, Malinska, Zidarići, Braće Turčić 22, kao sljednice iza Šabalja Mare ž. Filipa, Turčići, 6. Antona Turčića, Turčići, Turčići 9, kao sljednika iza Turčić Jelene ž. Antona, 7. Jovanice Bogović, SAD, 25-83 50 St. Woodside N.Y. 11377, kao sljednice iza Antona Bogovića, Sv. Anton, Sv. Anton 23, osobno upisanog kao Bogović Anton pok. Antona i kao sljednika iza Bogović Mare ud. Antona r. Ljutić, 8. Antona Brozića, Bajčići, Bajčići 30A, kao sljednika iza Žic Marije ž. Ivana r. Bogović, Bogovići, Marčec Marice, Zagreb, i Žic Marije ž. Ivana, Argentina, 9. Helene Gutman rođ. Šoln, Slovenija, Ljubljana, Andreaseva 11, i 10. Barbare Šoln, R. Slovenija, Domažale, Bišče 34, kao sljednica iza Šoln Alojza, 11. Daine Glavočić, Rijeka, Zagrebačka 13, OIB: 96925335415, kao sljednice iza Bauman Mile ud. Karla r. Radić, Rijeka, i 12. Mirke Radić Pantlik, Zagreb, Šubićeva 27, OIB: 44604257461, kao sljednice iza Radić Blaža pok. Mihovila, Zagreb, tužene Ad 11. i 12. zastupane po punomoćnici Maji Vukelić Brčić, odvjetnici u Rijeci, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene 18. ožujka 2026. u prisutnosti tužitelja, zamjenice punomoćnika tužitelja, tuženica pod 11. i 12. te njihovih punomoćnica, 22. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj Josip Jurković, OIB: 10982191592, Milovčići, Milovčići 10, kao sljednik iza Marije Jurković iz Malinske, Milovčići 10, OIB: 86038452592, stekao pravo vlasništva cijele grč. 11/3 u g.t. 1. u zk.ul. 8 k.o. Bogovići.

II U smislu čl. 126. i 127. ZV-a, a u vezi članka 43., 52. i 55. Zakona o zemljišnim knjigama ovlašćuje se tužitelj da po pravomoćnosti ove presude zatraži upis prijenosa prava vlasništva s imena tuženih uknjiženih suvlasnika i tuženih uknjiženih suvlasnika utuženih po svojim zemljišnoknjižnim sljednicima, a svih izrijekom navedenih u ovoj presudi na ime tužitelja u odnosu na nekretninu navedenu u stavku I. izrijeka ove presude.

III Nalaže se tuženicama Daini Glavočić, Rijeka, Zagrebačka 13, OIB: 96925335415, i Mirki Radić Pantlik, Zagreb, Šubićeva 27, OIB: 44604257461, da tužitelju Josipu Jurkoviću, OIB: 10982191592, Milovčići, Milovčići 10, naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 2.994,94 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom od 23. kolovoza 2013. godine Marija Jurković, prednica tužitelja Josipa Jurkovića, tražila je utvrđenje prava vlasništva nekretnine k.č. 11/3G k.o. Bogović, koja nekretnina da u naravi predstavlja cisternu kuće u vlasništvu tužiteljice na adresi Bogovići, Ulica 17. travnja 10. Marija Jurković da je predmetnu nekretninu naslijedila od svojeg oca pok. Antona Milčetića pok. Pava preminulog 1994. godine. U tužbi je istaknuto da je na starom gruntovnom planu postojala samo nekretnina katastarske oznake k.č. 11/2G k.o. Bogović, a koja je u naravi obuhvaćala kuću i dvor s cisternom, dok je naknadnom identifikacijom utvrđeno da se cisterna nalazi na k.č. 11/3G k.o. Bogovići. Otac Marije Jurković predmetnu je nekretninu, odnosno kuću s cisternom, naslijedio od svojeg oca pok. Pavla Milčetića i majke pok. Marije Milčetić i diobom sa sestrom pok. Marijom Bogović. Otac Marije Jurković je tako bio isključivi vlasnik i posjednik predmetne nekretnine, dok tuženice Daina Glavočić i Mirka Radić Pantlik, kao vlasnice susjedne kuće imaju pravo prolaza preko cisterne do ulaza u njihovu kuću, ali je riječ isključivo o pravu služnosti, a ne o pravu vlasništva. Predlaže se stoga utvrditi da je Marija Jurković stekla pravo vlasništva cijele k.č. 11/3G k.o. Bogovići te istu ovlastiti na upis prava vlasništva u zemljišnoj knjizi na svoje ime.

2. Tuženice Daina Glavočić i Mirka Radić Pantlik su u odgovoru na tužbu od 30. rujna 2013. godine osporile tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti navodeći da tužiteljica dostavljenim ispravama nije učinila vjerojatnim postojanje pravnog interesa za podnošenje tužbe shodno čemu se prvenstveno predlaže odbaciti tužbu. Nadalje, tužiteljica da nijednom ispravom nije dokazala identitet prijepora, niti je predmetna nekretnina u rješenjima o nasljeđivanju navedena kao knjižno ili vanknjižno vlasništvo prednika tužiteljice. Upravo su tuženice Daina Glavočić i Mirka Radić Pantlik stvarne vlasnice predmetne cisterne stečene nasljedstvom iza pok. Mare Radić iz čije je oporuke jasno vidljiv njihov udio vlasništva na cisterni. Osporile su navode da bi tužiteljica i njezini prednici bili isključivi posjednici predmetne nekretnine. Cisterna je prema navodima tuženica u suposjedu više osoba koje su ujedno i knjižni vlasnici, a što da je tužiteljici bilo poznato, shodno čemu nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva jer je tužiteljica nepošteni posjednik. Osim toga, među strankama da je pred istim sudom u tijeku i postupak P-1065/12, a predmet kojega da je kuća tuženica koja se drži za prijepor. Stoga se predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev i naložiti tužiteljici da naknadi tuženicama trošak postupka.

3. Tuženik Petar Bogović je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev, ali je tijekom postupka, nakon održanog uviđaja na licu mjesta, podneskom od 8. veljače 2017. godine izvijestio sud da se on ne smatra ni vlasnikom ni suvlasnikom predmetne k.č. 11/3G k.o. Bogovići radi čega da nema pravni interes sudjelovati u postupku.

4. Ostali tuženici nisu osporili navode iz tužbe niti tužbeni zahtjev.

5. U ovoj su pravnoj stvari održana ročišta 17. ožujka 2015., 22. veljače 2016., 30. svibnja 2016. kada je održan uviđaj na licu mjesta radi identifikacije prijepora uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Branka Dešmana, ing. geod., 6. ožujka 2017., 31. siječnja 2018. kada su saslušani svjedoci Mate Žgombić, Petar Turčić, Marko Pantlik i Graciella Majeroni te 24. svibnja 2018. kada su saslušane tužiteljica Marija Jurković i tuženice Daina Glavočić i Mirka Radić Pantlik, nakon čega je zaključena glavna rasprava.

5.1. Presudom posl. br. P-2373/2015 od 24. svibnja 2018. godine tužbeni zahtjev je odbijen te je tužiteljici Mariji Jurković naloženo naknaditi tuženicama trošak postupka u iznosu od 9.000,00 kn.

5.2. Kako je tijekom drugostupanjskog postupka tužiteljica Marija Jurković preminula, rješenjem od 6. svibnja 2022. godine postupak je prekinut, a rješenjem od 12. prosinca 2022. godine postupak je nastavljen s njezinim nasljednikom Josipom Jurkovićem kao tužiteljem.

5.3. Rješenjem Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ-1317/2023 od 20. ožujka 2025. godine ukinuta je prvostupanjska presude te je predmet vraćen na ponovni postupak, uz uputu da sud, imajući u vidu iznesene zaključke drugostupanjskog suda, ponovno analizira i ocijeni odlučne činjenice o kojima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva, upirući pritom na zakonske odredbe o stjecanju prava vlasništva nasljeđivanjem i deklaratorni učinak rješenja o nasljeđivanju.

6. Kako je u ponovljenom postupku došlo do promjene uređujućeg suca, na ročištu održanom 1. prosinca 2025. godine glavna rasprava je u smislu čl. 315. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) započela iznova. Punomoćnici stranaka su se suglasili da se ne provode ponovno izvedeni dokazi te je sud u nastavku postupka na prijedlog stranaka na ročištu održanom 18. ožujka 2026. godine saslušao tužitelja Josipa Jurkovića i tuženice Dainu Glavočić i Mirku Radić Pantlik, nakon čega je zaključena glavna rasprava.

6.1. Odbijeni su dokazni prijedlozi tuženica da se saslušaju svjedoci Damir Glavočić i Damir Franolić budući je sud ocijenio da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke, a svjedok Franolić je ionako predložen samo na okolnost uređenja cisterne i postavljanja kamena oko iste, što prema stavu suda koji će u nastavku biti obrazložen, nije relevantno za odluku o tužbenom zahtjevu. Odbijen je i dokazni prijedlog da se s obzirom na promjenu uređujućeg suca ponovno provede uviđaj na licu mjesta budući spisu prileži nalaz i mišljenje vještaka sa skicom lica mjesta i fotografijama, iz kojih isprava sud može jasno identificirati prijepor. Provođenje

ponovnog uviđaja na licu mjesta, pored činjenice da spisu prileži nalaz i mišljenje vještaka na koji stranke nisu imale primjedbi, ne bi bilo u skladu s načelom iz čl. 10. ZPP-a prema kojem sud, stranke i drugi sudionici moraju nastojati da se postupak provede bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova, posebice imajući u vidu da predmetni postupak traje više od deset godina.

7. U smislu čl. 8. ZPP-a, sud je savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, na temelju rezultata cjelokupnog postupka, utvrdio tužbeni zahtjev osnovanim, iz razloga kako slijedi.

8. Kao suvlasnici predmetne k.č. 11/3G k.o. Bogović dolaze upisani prednici tuženika, među njima i Mila Bauman – prednica tužene Daine Glavočić u 3/16 dijela te Blaž Radić – prednik tužene Mirke Radić Pantlik u 3/16 dijela. Kao posjednica iste u katastarskom je operatu upisana Pančić Olga, Malinska, dok je iz povijesti promjena u katastarskom operatu vidljivo da je kao posjednica iste od osnutka operata bila upisana Radić Mare ud. Mihovila.

8.1. K.č. 11/3G k.o. Bogovići u zemljišnoj je knjizi opisana kao cisterna bez naznake površine, dok je u katastarskom operatu opisana kao kuća + dvor površine 32 m².

9. Iza smrti pok. Antona Milčetića pok. Pava, oca Marije Jurković, doneseno je rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Krku posl. br. O-221/94 od 23. siječnja 1955. godine kojim su njegovim nasljednicima proglašeni sin Mate Milčetić i kćer Marija Jurković, majka tužitelja. Dopunskim rješenjem o nasljeđivanju od 21. veljače 1995. godine kuća u Bogovićima (k.č. 11/2G k.o. Bogovići), vrt iza kuće s pravom na zajedničke stepenice s obitelji Radić te štala i dvor u Bogovićima pripali su Mariji Jurković na temelju pisane oporuke ostavitelja od 10. prosinca 1979. godine. Pisanom oporukom pred svjedocima od 10. prosinca 1979. godine pok. Anton Milčetić pok. Pava iz Bogovića, Ulica 17. travnja 10 (što je adresa kuće na k.č. 11/2G k.o. Bogovići) ostavio je svojoj kćeri Mariji Jurković, majci tužitelja, sljedeće nekretnine – „kuću i dvor u Bogovići (grč. 11/2G k.o. Bogovići), vrtić zad kuće s pravom na zajedničke stepenice sa obitelji Radić (prolaz iz kuće u vrtić)“. Dakle, pok. Anton Milčetić je u oporuci sastavljenoj 1979. godine izričito naveo da stepenice koje koristi i obitelj Radić, služe kao prolaz iz kuće u vrt. S obzirom da se od kuće tužiteljice na adresi Ulica 17. travnja 10 do stepenica dolazi upravo preko predmetne cisterne, nameće se zaključak da je pok. Anton Milčetić i cisternu smatrao dijelom svoje kuće (jer su stepenice opisane kao „prolaz iz kuće u vrt zad kuće“). U suprotnom bi u oporuci bi bilo spomenuto pravo na zajedničke stepenice i zajedničku cisternu ili pravo prolaska iz kuće do vrta preko predmetne cisterne, kao što je za stepenice posebno naglašeno da ih koristi i obitelj Radić.

10. Stepenice koje su u oporuci pok. Antona Milčetića opisane kao "zajedničke stepenice sa obitelji Radić (prolaz iz kuće u vrtić)" su bile predmetom parničnog postupka koji se pod ovim sudom vodio pod posl. br. P-2208/15 (ranije P-1065/12) između istih stranaka, ali u različitim procesnim pozicijama – Mirke Radić Pantlik i Daine Glavočić kao tužiteljica te Marije Jurković kao tužene. U tom su postupku ovdje tužene tražile utvrđenje prava vlasništva k.č. 11/2G k.o. Bogovići, za koju su tvrdile da je riječ o staroj kući koju su naslijedile od bake pok. Marice (Mare) Radić. Marija Jurković je osporila tužbu navodeći da je riječ o nekretnini koju je naslijedila od oca pok. Antona Milčetića. Uviđajem na licu mjesta te nalazom i mišljenjem vještaka

sačinjenog za potrebe tog postupka utvrđeno je da k.č. 11/2G k.o. Bogovići predstavlja kuću Marije Jurković (Bogovići, Ulica 17. travnja 10), vrt iza kuće i stepenice kojima se upravo preko cisterne koja je predmetom ovog postupka dolazi do ulaza u kuću tuženica. Marija Jurković je priznala Daini Glavočić i Mirki Radić Pantlik pravo vlasništva dijela vrta površine 28 m² koji da im je darovala, ali je osporila pravo vlasništva kuće i stepenica za koje je tvrdila da iste zajedno s cisternom koja je predmetom ovog postupka oduvijek pripadaju kući koju je naslijedila od oca.

10.1. Presudom posl. br. P-2208/15 od 16. svibnja 2017. godine je tako utvrđeno da su Mirka Radić Pantlik i Daina Glavočić stekle pravo vlasništva realnog dijela k.č. 11/2G k.o. Bogovići, i to vrta površine 28 m² koji je skici lica mjesta gedoetskog vještaka označen slovima A-B-O-N-M-L-K-A obojane zelenim crtama, a vlasništvo kojeg vrta im Marija Jurković nije ni osporavala. Međutim, tužbeni je zahtjev odbijen u odnosu na stepenice kojima da ovdje tužene ulaze u svoju kuću upravo preko cisterne koja je predmetom ovog postupka. Dakle, ovdje tuženicama je priznato pravo vlasništva dijela vrta površine 28 m², ali je tužbeni zahtjev u odnosu na stepenice uz predmetnu cisternu odbijen uz obrazloženje da tužiteljice, ovdje tužene, nisu dokazale vlasništvo stepenica.

11. Tuženice su u prilog svojim navodima da su predmetnu cisternu naslijedile od svojih prednika kao stvarnih vlasnika dostavile isprave iz ostavinskog postupka iza njihove bake pok. Mare Radić.

11.1. Mare Radić, prednica tuženica Daine Glavočić i Mirke Radić Pantlik (dalje: tuženica), je oporukom od 1. rujna 1961. godine raspolagala svojom imovinom na način da je staru kuću br. 23 u Bogovićima ostavila sinu Blažu i kćeri Mili, novu kuću kćeri Olgi, „deli od stare gušterne“ Blažu i Mili, a gušternu od nove kuće Olgi i nasljednicima pok. kćerke Anice. Međutim, u oporuci pok. Mare Radić sve su nekretnine opisno navedene, bez navođenja njihovih točnih katastarskih oznaka. Kod opisa nekretnine pod toč. 7. oporuke je nadopisano da „deli od stare gušterne“ predstavljaju k.č. 11/3, ali takva oznaka nije sastavni dio oporuke, već je nadopisana ručno. Sud stoga ne može sa sigurnošću utvrditi koja je to „stara gušterna“ kojom je pok. Mare Radić oporučno raspolagala, posebice imajući u vidu iskaze svjedoka i samih tuženica da je pok. Mare Radić koristila gušternu preko puta ceste.

11.2. Rješenjem Općinskog suda u Krku posl. br. O-24/61 od 9. travnja 1970. godine ispravljeno je rješenje o nasljeđivanju iza pok. Mare Radić na način da je predmetna k.č. 11/3G k.o. Bogović raspoređena Mili Bauman i Blažu Radiću, a temeljem kojeg rješenja su isti i ishodili upis prava suvlasništva u zemljišnoj knjizi temeljem rješenja Z-768/70.

12. Uviđajem na licu mjesta održanim 30. svibnja 2016. godine uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Branka Dešmana utvrđeno je da predmetna k.č. 11/3G k.o. Bogovići u naravi predstavlja gušternu – cisternu koja je na skici lica mjesta na listu 73 spisa, a koja skica čini sastavni dio nalaza i mišljenje vještaka, obojana plavom bojom. Na cisternu se pristupa vanjskim stepeništem koje su na skici lica mjesta obojane žutom bojom. Iz skice lica mjesta je vidljivo da se cisterna nalazi dijelom ispred kuće na adresi Ulica 17. travnja 10 u vlasništvu tužitelja, a dijelom ispred kuće tuženica na adresi Ulica 17. travnja 12. Stepenište koje je na skici lica mjesta obojano žutom bojom

je upravo ono stepenište u odnosu na koje su tužene pravomoćno izgubile spor radi utvrđenja prava vlasništva posl. br. P-2208/15.

13. Svjedok Mate Žgombić, koji je u vrijeme saslušanja imao 70 godina (dakle rođen je 1948. godine), iskazao je da mu je dobro poznata predmetna cisterna jer je često tamo dolazio kao dijete, a i kasnije do smrti pok. Antona koji je govorio da su kuća, volta, dvorište i stepenice njegovo vlasništvo. Pok. Anton, otac Marije Jurković, je preminuo negdje prije 1991. i svjedok nema saznanja tko koristi tu cisternu i kuću posljednjih 10-tak godina. Marija Jurković se iselila iz te kuće, svjedok ne zna gdje. Svjedok nema saznanja jesu li tužene dolazile na prijevor, ali je prilikom svojeg dolaska na prijevor viđao Mirku Radić ispred svog ulaza. Prema kazivanju pok. Antona, kuća do njegove, dakle kuća tuženica, imala je svoju gušternu preko puta ceste kod štale, a predmetna je cisterna pripadala pok. Antonu.

14. Svjedok Petar Turčić, koji je u vrijeme saslušanja imao 73 godine (dakle rođen je 1945. godine), iskazao je da je pok. Anton Milčetić, otac Marije Jurković, rođen u kući u Bogovićima, Ulica 17. travnja 10, i prema saznanju svjedoka cisterna i stepenice su bile njegovo vlasništvo, što mu je znao reći pok. Anton Milčetić kada bi svjedok bio kod njega i kada bi sjedili na cisterni. Svjedok se ne može sjetiti kada je pok. Anton preminuo, a nakon njegove smrti u toj kući nitko nije živio. Susjedna kuća da je imala svoju gušternu kod štale preko puta ceste. Svjedok poznaje tužene, ali nema saznanja o tome jesu li one koristile prijevor.

15. Svjedok Marko Pantlik je sin tužene Mirke Radić Pantlik. Iskazao je da je predmetna cisterna vlasništvo tuženica stečeno nasljedstvom. Njegova je majka kuću naslijedila od svog oca koji je preminuo 80.-tih godina. Svjedok dolazi na prijevor više od 40 godina i nikada nitko nije osporavao pravo vlasništva tuženicama. Svjedok nikada nije vidio Mariju Jurković na prijevoru, a o istom se brinu i održavaju ga upravo tuženice.

16. Svjedokinja Graciella Majeroni preko 40 godina 3-4 puta godišnje dolazi u Bogoviće kod tuženica. Prema njezinim saznanjima ta je cisterna vlasništvo tuženica i pok. Anton, kojega da su zvali Tonić, nikada to nije osporavao. Sjeća se da je svatko sjedio na svom dijelu, a već i po izgledu je razvidno kome što pripada – tuženici su preko te cisterne ulazili u kuću, a terasa pok. Antona je oko pola metra povišena u odnosu na cisternu.

17. Marija Jurković je iskazala da je predmetna cisterna oduvijek vlasništvo njezine obitelji, a ona ju je naslijedila od oca koji je preminuo 1994. godine. Njezin je otac rođen 1907. godine i koristio je cisternu za svojeg života na način da je tamo crpio vodu dok nije došao vodovod, a tamo se i sušila roba dok otac tužene nije sve uklonio. Kuća tuženih je ranije pripadala popu Ivanu Bogoviću koji je imao drugu cisternu preko puta ceste. Mare Radić nije koristila predmetnu cisternu jer je imala svoju, ali je tuda prolazila do svoje kuće jer su bili u dobrim odnosima. Marija Jurković ne živi u kući na adresi Ulica 17. travnja 10 otkad joj je umro otac, a poznato joj je da su tuženice na cisterni držale cvijeće.

18. Tužena Mirka Radić Pantlik je iskazala da je predmetnu cisternu naslijedila od svog oca Blaža koji je preminuo 1980. godine, a on ju je naslijedio od majke Margarete Radić. Cisternu da koriste isključivo ona i Daina Glavočić. Nitko treći ju nikada nije

koristio i nikada tamo nije vidjela oca Marije Jurković. Cisterna se nalazi ispred kuće tužitelja i kuće tuženica, a zapravo predstavlja terasu preko koje tužene ulaze u kuću. Tužene su uredile cisternu na način da su postavile kamen oko nje.

18.1. U dopunskom saslušanju 18. ožujka 2026. godine tužena je iskazala da su cijeli život u kuću sagrađenu na k.č. 11/4G k.o. Bogovići ulazili po stepenicama uz cisternu i preko predmetne cisterne. Između cisterne i terase njihove kuće ne postoji nikakav zidić i u cijelosti su povezane. Predmetna cisterna nikada nije služila za opskrbu pitkom vodom, već su njihovi prednici i djed tužitelja vodu uzimali iz cisterne preko puta ceste. Naime, baka tuženica pok. Mare Radić imala je još jednu kuću preko puta ceste uz koju su bile štala i cisterna koju su koristili i oni i djed tužitelja. Obitelj tuženih je predmetnu cisternu koristila svakodnevno, o čemu da svjedoče fotografije u spisu. Djed tužitelja je prije nego je preminuo duže vrijeme bio nepokretan, a o njemu se tada brinula majka tužitelja koja je svakodnevno dolazila u Bogoviće. Nakon njegove smrti nitko nije živio u kući tužitelja, sve do 2019. godine kada se doselila kćer tužitelja. Cisternu da cijelo vrijeme održavaju tužene, čupaju travu i korov te su obložile pod kamenom za koje radove je u spis dostavljen i račun.

19. Tužena Daina Glavočić je iskazala da je predmetnu nekretninu naslijedila od majke Mile Bauman koja je preminula 2002. godine. Cisterna se nalazi ispred kuće tužiteljice i kuće tuženih, a tužene ju cijeli njezin život koriste kao terasu preko koje dolaze u svoju kuću. Otac Marije Jurković nikada nije dolazio na tu cisternu, već je sjedio na volti ispred svoje kuće. Cisterna je na istoj razini kao i ulaz u kuću tuženih.

19.1. U dopunskom saslušanju tužena se pridružila iskazu Daine Glavočić te nadodala da su pred 50-tak godina, kada su njihova djeca bila mala, na cisternu koja je bila otvorena stavili staru oglasnu ploču Lošinjske plovidbe i na nju teglu s cvijećem kako djeca ne bi virila u cisternu. Ne sjeća se je li cisterna bila pokrivena kada je kao dijete dolazila kod bake Mare. Poznavala je djeda tužitelja, viđala ga je isključivo na njegovoj volti i ne sjeća se do koje je godine bio pokretan.

20. Tužitelj Josip Jurković je iskazao da prijepor u naravi predstavlja guštenu – cisternu uz kuću njegovih bake i djeda pok. Antona i Ante Milčetić. Dolazio je tamo kao dijete i dobro se sjeća da su upravo oni koristili tu cisternu. Osim po stepenicama koje vode iz dvorišta kuće, do cisterne se dolazi i preko terase kuće u kojoj je živio njegov djed sagrađene na k.č. 11/2G k.o. Bogovići. Naime, između terase na k.č. 11/2G i cisterne na k.č. 11/3G k.o. Bogovići postoji zidić, ali i prolaz sa stepenicama. Povezanost postoji i između cisterne i kuće tuženih. Tužitelj se sjeća da su u vrijeme njegova djetinjstva u kući tuženih živjeli jedna starija gospođa, ali ne zna tko je ona bila, i Blažić, ali isto mu nije poznato tko je on bio tuženicama. Tužitelju nije poznato tko je bila Mare Radić. Cisterna ne služi kao ulaz u kuću tuženih, već one u kuću ulaze po drugim stepenicama uz kuću sagrađenu na k.č. 11/4G k.o. Bogovići. Ne sjeća se da je ikada bilo problema oko korištenja predmetne cisterne za života njegovog djeda jer su prednici tuženih koristili cisternu preko puta ceste. Problemi da su počeli kad je preminuo suprug tužene Daine Glavočić, tada su tužene počele tvrditi da je cisterna njihova.

21. Tuženice su u spis dostavile fotografije (list 101-105 spisa) u prilogu svojim navodima o dugogodišnjem korištenju predmetne cisterne. Međutim, upravo su iz fotografije na listu 102 spisa vidljive stepenice koje vode od terase ispred kuće

tužiteljica do predmetne cisterne, odnosno vidljiva je povezanost k.č. 11/2G s k.č. 11/3G k.o. Bogovići o kojoj je iskazivao tužitelj Josip Jurković, a što su potvrdile i same tužene u svojem iskazu. Osim toga, većina fotografija datira iz razdoblja nakon što je pok. Anton Milčetić preminuo, odnosno 10-tak godina prije njegove smrti kada bi djed tužitelja već bio teško bolestan i nepokretan. Činjenica da su tužene i njihovi prednici koristili cisternu na način da su tamo ručali i sl., i to u vrijeme kada ju prednik tužitelj više nije koristio za crpljenje vode, a posebno nakon što je preminuo kada u kući tužitelja više nitko nije ni živio, ne znači da ista nije bila vlasništvo prednika tužitelja.

22. Sud je prihvatio iskaze svjedoka Mate Žgombića i Petra Turčića jer je riječ o osobama starije životne dobi koje imaju saznanja o korištenju predmetne cisterne iz razdoblja dok je djed tužitelja pok. Anton Milčetić bio živ i pokretan. Osim toga, ti svjedoci jedini nisu povezani s parničnim strankama i kao takvi nisu osobno zainteresirani za ishod postupka. Sud stoga prihvaća njihove istovjetne iskaze da je predmetna cisterna pripadala pok. Antonu, dok je susjedna kuća (kuća tuženih) imala cisternu preko puta ceste.

22.1. Sud ne može prihvatiti iskaz svjedokinje Gracielle Majeroni da bi na terenu bilo vidljivo kome što pripada jer da je volta (terasa) tužitelja povišena u odnosu na cisternu, dok je cisterna u ravlini s terasom tuženih. Točno je da je terasa ispred kuće tužitelja povišena, ali je isto tako nesporno da postoji povezanost terase tužitelja s predmetnom cisternom, i to trima stepenicama vidljivima na fotografiji na listu 102 spisa. Osim toga, postojanje stepenica potvrdila je u svojem iskazu i tužena Mirka Radić Pantlik.

23. Upravo zbog postojanja tih stepenica i iskaza svjedoka Žgombića i Turčića sud ne prihvaća iskaze tuženih da je djed tužitelja koristio cisternu preko puta ceste. Neživotno je i nelogično da bi vlasnik kuće povezo stepenicama svoju terasu s tuđom cisternom koju ne koristi, posebno cijeneći činjenicu da pritom postoje i posebne stepenice koje s terase kuće tužitelja vode izravno u vrt iza kuće, bez prolaska preko cisterne, a koje stepenice su prikazane na skici lica mjesta na listu 73 spisa. Da djed tužitelja predmetnu cisternu nije smatrao svojom, kako to tvrde tužene, terasa tužitelja na k.č. 11/2G k.o. Bogovići bi u cijelosti bila ograđena kamenim zidićem, bez stepenica kojima se s terase tužitelja pristupa na predmetnu cisternu. Osim toga, iz fotografije na listu 102 spisa vidljivo je da cisterna i tri stepenice koje s terase tužitelja vode do cisterne datiraju iz istog razdoblja – stepenice su napravljene od istog kamena kao i pod oko cisterne. Iako je terasa ispred kuće tužitelja kroz vrijeme očito uređivana, što je također vidljivo iz fotografije na listu 102 spisa, stepenice nisu uklonjene i prolaz nije zatvoren iz čega sud zaključuje da su tužitelj, odnosno njegovi prednici, htjeli zadržati vezu između kuće i cisterne, a što ne bi bio slučaj da ju nisu smatrali svojim vlasništvom. Sud stoga prihvaća iskaz Marije Jurković i tužitelja da bi pok. Anton Milčetić koristio predmetnu cisternu, a da su tužene i njihovi prednici imali pravo prolaska po stepenicama koje preko cisterne vode do vrta.

24. Iz izvedenih dokaza sud utvrđuje sljedeće činjenice:

- da k.č. 11/3G k.o. Bogovići u naravi predstavlja cisternu,
- da su prednici tuženika upisani kao suvlasnici predmetne cisterne te da su samo tuženice Daina Glavočić i Mirka Radić Pantlik osporile tužbeni zahtjev,
- da je kao posjednica k.č. 11/3G k.o. Bogovići bila upisana pok. Mare Radić, baka tuženica,

- da je pok. Anton Milčetić rođen u kući na adresi Bogovići, 17. travnja 10, i da je predmetnu cisternu koristio za opskrbu pitkom vodom,
- da je pok. Anton Milčetić predmetnu cisternu smatrao svojim vlasništvom kako su to iskazali svjedoci Turčić i Žgombić,
- da je pok. Anton Milčetić kuću, stepenice koje koristi i obitelj Radić i vrt ostavio svojoj kćeri Mariji Jurković,
- da prednica tuženih pok. Mare Radić predmetnu cisternu nije koristila za opskrbu pitkom vodom jer je imala cisternu preko puta ceste, ali ju je koristila za prolaz do stepenica kojima se dolazi u vrt iza kuće,
- da je cisterna spojena s terasom kuće tužitelja, pri čemu je terasa tužitelja ograđena kamenim zidom, ali postoje tri stare kamene stepenice koje s terase vode na predmetnu cisternu,
- da tri stepenice koje povezuju terasu tužitelja i cisternu, prema svojem izgledu vidljivom na fotografiji na listu 102 spisa, datiraju iz istog razdoblja iz kojeg i cisterna,
- da je terasa tužitelja kroz vrijeme uređivana, ali stepenice nikada nisu uklonjene, odnosno nije zatvoren prolaz s terase prema cisterni,
- da su tužene s obiteljima koristile cisternu prilikom boravka u Bogovićima
- da je pok. Anton Milčetić preminuo 1994. godine, a da je duže razdoblje prije smrti bio nepokretan, te da od njegove smrti pa do 2019. godine nitko nije živio u kući na adresi Bogovići, 17. travnja 10.

25. Sud se prilikom odlučivanja o tužbenom zahtjevu vodio odredbom čl. 388. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/14, 152/15 i 94/17, dalje: ZVDSP) prema kojoj se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

26. S obzirom da je sud iz iskaza saslušanih svjedoka zaključio da je prednik tužitelja - njegov djed pok. Anton Milčetić, bio u poštenom posjedu predmetne nekretnine najkasnije od kraja 60.-tih godina prošlog stoljeća, otkada prema ocjeni suda sežu sjećanja svjedoka, posebno Mate Žgombića koji je iskazao da je tamo išao kao dijete i u mladosti (dakle 60.-tih godina prošlog stoljeća), tako je vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjedaanjem proteklo najkasnije krajem 1980.-tih godina, kada je na snazi bio Zakon o osnovnim vlasničkopравnim odnosima (Službeni list SFRJ 6/80, 36/90, Narodne novine 53/91; dalje ZOVO). Sud dopušta mogućnost da vrijeme dosjedaanja pok. Antona Milčetića proteklo i ranije, posebno imajući u vidu iskaz svjedoka Petra Turčića da se pok. Anton Milčetić rodio u kući uz koju je sagrađena predmetna cisterna, ali kako svjedok Mate Žgombić nije iskazivao o ranijem razdoblju, već o razdoblju svojeg djetinjstva i mladosti, a to bi prema godini rođenja svjedoka bile 60.-te godine prošlog stoljeća, sud upravo te godine uzima kao relevantne za početak računanja vremena dosjedaanja.

27. Prema odredbi čl. 28. ZOVO, savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari stječe pravo vlasništva te stvari dosjelošću protekom deset godina, dok posjednik koji je barem savjestan stječe pravo vlasništva dosjelošću protekom 20 godina. Vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kada je posjednik stupio u posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost, pri čemu se

u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme za koje su prethodnici sadašnjeg posjednika posjedovali stvar kao savjesni i zakoniti posjednici, odnosno kao savjesni posjednici (čl. 30. ZOVO). Dakle, u svakom slučaju, bez obzira radilo se o redovnoj ili izvanrednoj dosjelošti, da bi neka osoba mogla steći pravo vlasništva dosjelošću, ta osoba mora biti savjesni posjednik. Prema odredbi čl. 70. st. 1. ZOVO, posjed stvari ima osoba koja neposredno vrši faktičnu vlast na stvari, a posjed je zakonit ako se zasniva na pravovaljanoj pravnoj osnovi koja je potrebna za stjecanje prava vlasništva i ako nije pribavljen silom, prijevarom ili zloupotrebom povjerenja, dok je posjed savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova, pri čemu se savjesnost posjeda pretpostavlja, a onaj tko tvrdi suprotno mora to i dokazati (čl. 72. ZOVO).

27.1. Posjed se u dvojbi ima smatrati savjesnim, odnosno ZOVO pretpostavlja savjesnost posjeda, a teret dokazivanja nesavjesnosti pravnog prednika tužitelja leži na tuženicama koje tu činjenicu nisu dokazale. Iz iskaza svjedoka Žgombića i Turčića proizlazi da je pok. Anton Milčetić predmetnu cisternu smatrao svojom, a sud tako tumači i oporuku pok. Antona Milčetića koji je u istoj izričito raspolagao kućom, dvorom i stepenicama kojima se služi i obitelj Radić, ali ne i cisternom koja se nalazi između kuće i stepenica. Nelogično je stoga da bi pok. Anton Milčetić svojim vlasništvom smatrao stepenice, a ne i cisternu između kuće i stepenica. S obzirom na ranije opisanu povezanost kuće tužitelja, odnosno terase i cisterne, sud zaključuje da je pok. Anton Milčetić cisternu posjedovao kao vlasnik, a da su ju prednici tuženica koristili uz njegovu suglasnost. Tome u prilog ide i iskaz Marije Jurković koja je potvrdila da je pok. Mare Radić koristila cisternu i stepenice jer su njihove obitelji bile u dobrim odnosima.

27.2. Okolnost da su prednici tuženica upisani kao suvlasnici predmetne nekretnine u zemljišnoj knjizi, kao uostalom i prednici drugih tuženika koji ne osporavaju tužbu, ne čini sama po sebi posjed tužitelja, odnosno njegovog prednika nepoštenim jer činjenica da je predmetna nekretnina upisana kao suvlasništvo drugih osoba ne utječe na zakonsku predmnijevu tužiteljeva poštenog posjeda (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-5074/2022, Rev-1221/20, Rev-1047/2021). Nije odlučna ni činjenica da je kao posjednica predmetne nekretnine bila upisana prednica tuženica budući je za stjecanje prava vlasništva dosjelošću odlučan isključivo faktični posjed nekretnine, i to faktični posjed prednika tužitelja pok. Antona Milčetića u odnosu na kojeg je sud utvrdio da su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću iz čl. 208. ZOVO, dok se u odnosu na tužitelja kao sljednika pok. Marije Jurković ima smatrati da je isti u nasljedničkom posjedu predmetne nekretnine.

28. Predmetna k.č. 11/3G k.o. Bogovići nije obuhvaćena popisom ostavinske imovine pok. Antona Milčetića u rješenju o nasljeđivanju i dopunskom rješenju, ali to je prema mišljenju ovoga suda irelevantno za pitanje nasljeđivanja jer prema odredbi čl. 135. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine br. 52/1971, 47/1978, 71/1991, dalje: ZN) koji je bio na snazi u vrijeme smrti pok. Antona Milčetića, ostavina umrle osobe prelazi po sili zakona na njezine nasljednike u času njezine smrti. U tom smislu čl. 36. ZOVO-a, koji je bio na snazi u vrijeme smrti pok. Antona Milčetića, propisuje da se pravo vlasništva na stvari stječe nasljeđivanjem u trenutku otvaranja nasljeđa na imovini umrlog, ako zakonom nije drugačije određeno, što znači da rješenje o nasljeđivanju ima samo deklaratorni učinak. Stoga za nasljeđivanje nije odlučno je li neka nekretnina obuhvaćena i raspoređena rješenjem o nasljeđivanju, već je li u

trenutku smrti predstavljala vlasništvo ostavitelja, bilo knjižno bilo vanknjižno vlasništvo.

28.1. Kako je ocjena suda da je pok. Anton Milčetić stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine dosjelošću, ista je kao njegovo izvanknjižno vlasništvo u času otvaranja nasljedstva, odnosno u trenutku njegove smrti, prešla na majku tužitelja Mariju Jurković kao pravnu sljednicu pok. Antona Milčetića. Marija Jurković je stoga od časa otvaranja nasljedstva u tzv. nasljedničkom posjedu predmetne nekretnine budući da prema čl. 73. ZOVO-a, koji je bio na snazi u vrijeme smrti pok. Antona Milčetića, nasljednik postaje posjednik u trenutku smrti ostavioca, bez obzira na to kada je stekao faktičnu vlast na stvari.

28.2. Nastavno na navedeno, nakon smrti pok. Marije Jurković, odnosno u samom času njezine smrti tužitelj je, kao njezin univerzalni pravni sljednik, stekao pravo vlasništva cjelokupne imovine koja je u trenutku njezine smrti predstavljala njezino knjižno ili izvanknjižno vlasništvo. Istovjetno ranije citiranim zakonskim odredbama, odredba čl. 3. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine 48/03, 163/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19, dalje: ZN) koji je bio na snazi u vrijeme smrti pok. Marije Jurković, propisuje da se nasljedstvo stječe u trenutku smrti fizičke osobe i samom smrću ostavitelja sva njegova imovina prelazi na nasljednike. Isto tako čl. 128. ZVDSP-a, koji je bio na snazi u vrijeme smrti pok. Marije Jurković, propisuje da se pravo vlasništva nasljeđivanjem stječe u času otvaranja nasljedstva.

28.3. Za postojanje nasljedničkog posjeda pravno je neodlučno imaju li nasljednici faktičnu vlast na stvari jer nasljednički posjed predstavlja izuzetak kada se posjednikom stvari smatra i osoba koja nema faktičnu vlast. Stoga za odluku o tužbenom zahtjevu nije odlučno tko se sada nalazi u posjedu predmetne nekretnine, već da su se u odnosu na kvalitetu i razdoblje posjedovanja prednika tužitelja ispunile pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću shodno čemu je predmetna nekretnina u trenutku smrti pok. Antona Milčetića temeljem samog zakona postala vlasništvo njegovih nasljednika, pri čemu se posjed nekretnine stečen nasljeđivanjem od izvanknjižnog vlasnika smatra zakonitim i poštenim posjedom (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-1063/2024).

29. Prema ocjeni ovoga suda, tužene nisu dovele u pitanje savjesnost prednika tužitelja. Dostavljene fotografije i navodi o njihovu svakodnevnom korištenju nekretnine ne ukazuju na nesavjesnost prednika tužitelja, odnosno tužene takvim navodima ne dokazuju da su pok. Anton Milčetić niti njegovi nasljednici morali ili mogli znati da predmetna cisterna ne pripada njima već tuženima i njihovim prednicima, posebice pored činjenice da je Marija Jurković već u tužbi navela da su tužene imale pravo prolaza preko stepenica i cisterne do ulaza u svoju kuću, kao što je to prema iskazu Marije Jurković imala i pok. Mare Radić budući su njihove obitelji bile u dobrim odnosima. Stoga sud čak i prihvaća navode tuženika o korištenju cisterne za razna druženja, ali iste cijeni imajući u vidu okolnost da nakon smrti pok. Antona Milčetića 1994. godine pa do 2019. godine nitko nije živio u kući na k.č. 11/2G k.o. Bogovići, kao i da je pok. Anton Milčetić duže vremena prije smrti bio nepokretan shodno čemu nije ni mogao koristiti cisternu.

29.1. Dakle, dok je na tužitelju teret dokaza činjenice posjeda i njegova trajanja, a što sud drži da je tužitelj dokazao kako to proizlazi iz gore navedenih činjeničnih utvrđenja,

na tuženicima je teret dokaza činjenica iz kojih bi sud mogao razumno zaključiti da posjed tužitelja, odnosno njegovih prednika ne udovoljava zakonskoj definiciji poštenog posjeda, odnosno da je prednik tužitelja imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed nekretnine, a što tužene nisu dokazale.

30. Slijedom svega navedenog, tužbeni je zahtjev ocijenjen osnovanim te je odlučeno kao u toč. I. i II. izreke presude.

31. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a prema kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj strani naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Sukladno čl. 155. ZPP-a, sud je prilikom odlučivanja o troškovima postupka odredio naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Spisu prileže dva troškovnika tužitelja – troškovnik od 24. svibnja 2018. na listu 112 spisa i troškovnik od 18. ožujka 2026. na listu 296 spisa te je sud odlučivao o svim troškovima obuhvaćenima navedenim troškovnicima budući se naknada troška može potraživati na kraju postupka, ali i za svaku pojedinu radnju tijekom postupka, a sud je dužan odlučiti o naknadi svih zatraženih troškova.

32. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku prema Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23, dalje: Tarifa), koji s obzirom na postavljenu vrijednost predmeta spora iznosi 100 bodova za sastav tužbe, dok je za sastav podnesaka od 18. ožujka 2015. i 26. ožujka 2015. (zatraženo troškovnikom od 28. svibnja 2018.) primjenom Tbr. 8. toč. 4. Tarife tužitelju priznata nagrada u visini 25% nagrade, odnosno 25 bodova, budući nije riječ o obrazloženim podnescima, već podnescima kojima su dostavljene adrese tuženika, odnosno zemljišnoknjižni izvatci. Za sastav žalbe tužitelju je priznata nagrada u visini 125 bodova (Tbr. 10. toč. 1. Tarife).

Tužitelju je priznata nagrada za pristup ročištima održanima 22. veljače 2016., 30. svibnja 2016., 6. ožujka 2017., 31. siječnja 2018., 24. svibnja 2018., 1. prosinca 2025. i 18. ožujka 2026. godine, za svako u visini 100 bodova prema Tbr. 1. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife.

Tužitelju je dakle priznata nagrada u visini 975 bodova što prema vrijednosti boda iz Tbr. 54. Tarife iznosi 1.950,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV u visini 25%, ukupno 2.437,50 EUR.

32.1. Pored troškova zastupanja po odvjetniku, tužitelju je priznat trošak na ime predujma za geodetsko vještačenje u iznosu od 398,17 EUR (protuvrijednost plaćenog iznosa od 3.000,00 kn zatraženog troškovnikom od 26. svibnja 2018.) te trošak sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 53,09 EUR, na presudu u iznosu od 53,09 EUR i žalbu u iznosu od 53,09 EUR, što zajedno s nagradom za zastupanje iznosi 2.994,94 EUR.

32.2. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 10. ožujka 2017. godine jer takav podnesak tužitelja ne prileži spisu.

U Krku, 22. travnja 2026.

Sutkinja:
Katja Bajčić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda u tri (3) istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Broj zapisa: **9-30887-03045**

Kontrolni broj: **042a9-77a2f-7dad9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.